

Slovenski

čebelar

Glasilo

čebelarskega

društva

za Slovenijo

v Ljubljani

Št. 8 * August

Letnik XXXVII

Vsebina:

Kranjč	129	Opazovalne postaje	138
Zapisnik občnega zbora Čeb. dr. za Slovenijo	133	Društvene vesti	139
Čtivo za začetnike	136	Drobiž	143

Domač slovenski zavarovalni zavod je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

V zavarovanje sprejema:

1. Proti požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove proti razpoki in prelomu in steklo proti ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje proti vlamu.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.
6. Vse vrste zavarovanj neizgled, jamstva in kaska.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

Mali oglasi

- Prodajam 23 panjev čebel, od teh je 6 Žnidersičev, 6 eksportnih, 3 nemci in 8 kranjičev. Prodajam zaradi svoje visoke starosti in onemoglosti. Družine so zdrave, močne in čiste pasme. Cena po dogovoru. Ivan Prijatelj, mizar, Ponikve 69 p. Videm-Dobrepolje.
- Paviljon za A.-Ž. panje, prostoren, prodajam s čebelami vred zelo poceni. Cena po dogovoru. Jakob Ketiš, čebelar, Kapela 52, p. Slatina Radenci.
- Prodajam 15 dobro ohranjenih A.-Ž. panjev z močnimi družinami in z izdelanim satjem v plodišču in medišču. Naprodaj le skupno, proti gotovini. — Barlé Konrad, šolski upravitelj v p., v Metliki.

Čebelarji

u d e l e ž i t e s e

vseslovanskega čebelarskega kongresa in razstave,

ki bo od 26. do 31. avgusta 1934 v Beogradu.

Polovična cena je Din 286.— za tja in nazaj. — Iz Ljubljane se odpeljemo dne 25. avgusta. — — Zasedujte objave v dnevnikih. Skrbimo, da bo Dravska banovina častno zastopana na kongresu in razstavi. Pojasnila daje glavno tajništvo.

Prednaznanilo!

Meseca septembra t. l. bo izšla nova slovenska čebelarska knjiga, ki jo je spisal g. Donat Jug z Brezij.

Knjiga bo obsegala splošen nauk o sedanjem našem čebelarstvu. V pomoč bo vsem začetnikom, v oporo pa tudi izkušenim čebelarjem.

Slovenski čebelarji jo že težko pričakujejo.

članarina (naročnina) znaša letno Din 35.— (za inozemstvo Din 46.—)

Urejuje: AVGUST BUKOVEC,
Ljubljana, Gruberjevo nabr. 14

Številka

8

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1934 Setnik XXXVII

Kranjič

Henrik Peterneš — Trnovlje

Konec

Panj, ki ga hočemo podreti, vzamemo brez ropota z grede, ga pri žrelu nekoliko nakadimo in položimo na klop. Potem previdno odtrgamo dno in odvezamemo obe končnici. Nekoliko čebel odleti v zrak in nazaj k čebelnjaku; čebele pa, ki se držijo dna, previdno ometemo v panj. Nato ga pošteno nakadimo in čakamo vsaj pet minut, da se čebele nasrkajo medu. Medtem gremo v čebelnjak po plemenjaka, ki mu nameravamo dodati čebele. Odpremo mu zadnjo končnico, ga nakadimo in postavimo zraven panja, ki ga nameravamo podreti, tako da sta panja skoncema skupaj. Nato kadimo močno med sate panja, ki je popolnoma odprt in posamezne čebele se kmalu začnejo prašiti v plemenjaka. Ko pa začnemo izrezavati sate in z njih ometati čebele, se selijo vanj. Sate devljemo v tri posode: prazne posebej, belo medeno satje posebej in deloma zanešeno črno satje zopet posebej. Čebele so se medtem že po večini preselile v plemenjaka, na koncu pa še zamudnice ometemo vanj. Na matico ni treba paziti, čebele ojačenega plemenjaka bodo že same svojo branile.

Ako čebelar ne vznemirja plemenjaka, ki mu dodaja čebele in ako damo čebelam čas, da se pred združitvijo nasrkajo medu, se združitvev posreči. Kdor se boji, da bi se čebele napadale, naj poškropi oba panja eno uro pred delom od znotraj z enako dišečo tekočino.

Prazno satje ob priliki pretopimo v vosek, bele medene sate prodamo, za domačo rabo pa ohranimo temnejše. Sate, ki je v njih mnogo obnožine, zdrobimo in stlačimo v posodo ter zalijemo z medom. To je izvrsten pitanec za prihodnjo pomlad. Kdor ima točilo in dovolj potrpljenja, lahko iztoči med tudi iz takih satov. Tudi prešati ga je mogoče, toda stiskalnice smemo privijati le polagoma, da med lahko odteka iz vreče. Seveda moramo med točiti in stiskati čimprej in v toplem prostoru. Kdor pušča satje dneve in dneve v hladni kleti, medu ne bo mogel prešati. Hojev med se tudi ne da kar tako iztisniti, ker je pregost. Treba ga je z gorkoto ločiti od voska. Najbolj pripravna za to je kmečka krušna peč. Ko vzame gospodinja kruh iz nje, postavimo vanjo lonček z zdrobljenim medenim satjem. Prihodnje jutro ga vzemimo iz peči. Na vrhu se je zbral kolač umazanega voska, pod njim pa še dosti čist med. Žal se pri tem mnogo medu pogubi, ker ga čebelarji ne znajo pravilno izcejati.

Pri tem načinu pridobivanja medu se nabere mnogo medenih voščin in mnogo omedene posode. Ves med je treba z deževnico izlužiti. Medeno vodo pokladamo čebelam, ali pa jo porabimo za medico, ki postane baš jeseni zaradi primerne toplote izborna, da le vsebuje dovolj sladkobe.

Jeseni pridobljenega medu naj čebelar nikar takoj ne proda. Predvsem naj oskrbi z njim potrebne plemenjake ter napolni posodo s pitancem za pomlad. Kdor pa jeseni

Osrednje dvorane Delavske zbornice na proslavi Janševe obletnice 20. maja 1934 dopoldne.

noče pokladati medu, naj si pravočasno preskrbi sladkor za pitanje.

Pogoj za brezhibno prezimovanje kranjčev je, da so panji tesno stisnjeni drug k drugemu. Praznih panjev ne sme biti vmes. Skladanico je treba dobro zapažiti. Prazni panji smejo biti le ob straneh in zgoraj. Ni slabo, ako panje po izvršenem jesenskem krmljenju zadelamo tudi zadaj. Končnice morajo biti potisnjene trdno v panje, na žrela pa pritrdimo zapahe, da rovke ne morejo v panj. Ko pritisne prava zima, zaprimo sprednja vrata in mir božji naj vlada v čebelnjaku in v njegovi neposredni okolici do prvega pomladanskega izleta.

Po prvem trebljenju, ako je več lepih dni, očistimo panje mrtvic spredaj in zadaj. Če smo panje pravilno zazimili, se ni bati, da bi našli kako družino mrtvo. Morda je kak panj čez zimo izgubil matico, kar se lahko zgodi tudi pri najvestnejšem zazimovanju; odtrgajmo mu dno, panju pod njim odprimo veho, nanj pa naveznimo pustoto. Ako je osiroteli panj v spodnji vrsti, predstavimo tistega, ki je nad njim, v spodnjo vrsto, nanj pa naložimo brezmatičnega.

S tem je opravljeno vse delo do začetka prave pomladi.

Konec marca ali v začetku aprila, kadar pač postane vreme toplejše, moramo pregledati vse plemenjake. Pregledovati jih začnemo od kraja skladanice, spodnjega najprej, nato panj nad njim in tako dalje

do vrha. Ako so čebele iznosile mrtvice že same, položimo panj narobe na klop in mu odtrgajmo dno. Ako pa so v panjih še drobiri in mrtvice, naj drži čebelarjev pomočnik panj v zraku v navadni legi, čebelar pa naj odstrani dno z dletom in šele nato panj obrne narobe. To moramo storiti zaradi tega, da ne padejo mrtvice in drobiri med satje. Seveda bomo čebele pred delom in med njim krotili z dimom. Čebele se pomaknejo med ulice. Potem bomo po navadi lahko videli zalego in po njej presodili kakovost matice. Vselej pa vtaknimo košček zrcala poševno med zaležene sate in videli bomo zalego čisto jasno. Rabe zrcala se moramo poprej učiti v praznem panju s sati. Sicer pa prodajajo tudi zrcala, ki so napravljena nalašč v ta namen. Pri pregledovanju lahko izrežemo tudi staro trotovino. Le pri panjih za kupčijo tega ne smemo storiti, ker zahtevajo kupci panj z nepoškodovanim satjem. Presodimo tudi moč družine, zalogo medu in si vse to zapišimo.

Po končanem pregledovanju odenemo skladanico, če le mogoče, še boljše, saj rabijo čebele od slej še več toplote. Vse nedostatke, ki smo jih našli, odpravimo takoj, zlasti pazimo, da panjem ne zmanjka živčevja, ker kopni pomladi medena zaloga kakor sneg. Čebelarju napravijo veselje le tiste družine, ki imajo ob začetku glavne paše še dovolj hrane.

Polagoma se bliža čas rojenja. Ni prav, da čakamo prekrizanih rok, kdaj bo kak panj rojil in kateri. Kakor da je kranjič popolnoma nedostopen panj! Ni ga težko vzeti iz skladanice, tudi kadar čebele najbolj lete, ga položiti narobe na klop, mu odtrgati dno in pogledati, ali ima matičnike in kakšne. Potem nam ni treba čakati na roj tedne in tedne v posmeh nečebelarjev.

Ko sem imel v svojem čebelnjaku po petdeset kranjičev plemenjakov, sem vsak teden enkrat pregledal vse panje, ki sem o njih domneval, da se utegnejo pripravljati na roj, zato sem imel zaradi rojev malo nepotrebnega čakanja. Ugodno je, če so panji na policah, da ni treba motiti kar treh in več panjev med pašo, ko pregledujemo spodnjega.

Pri takem pregledovanju se zgodi, da najdemo že godne matičnike, na roj pa čakamo zaman. Pri drugem pregledovanju sicer najdemo matičnike, toda šele z mlado zalego. V takem primeru čebele iz kateregakoli vzroka odlašajo z rojenjem. Jaz sem pri takem panju napel druge strune. Čebele sem kratkomalo prepodil v prazen panj, matico pa zaprl v matičnico. Ako sem

imel na razpolago od prejšnje jeseni puščo (kak panj s satjem), sem matico s polovico pregnanih čebel vsadil v ta panj (kot narejen roj), drugo polovico pa sem vrnil plemenjaku. Narejenca z matico sem postavil na plemenjakovo mesto, plemenjaka s polovico čebel pa na mesto kakega močnega panja, ki ni hotel rojiti. Kadar nisem imel na razpolago pušče, sem vrnil plemenjaku vse pregnane čebele, ga postavil za prejšnje mesto, matičnico z matico pa dal zadaj med sate. Na ta način sem shranil matico za teden dni v lastnem domu, da sem jo potem lahko uporabil kjerkoli.

Tako sem dobil roje od panja, ki bi gotovo zamudil pravi čas rojenja. Vrh tega sem imel vedno na razpolago dobre oprasene matice. Ako priprte matice nisem mogel porabiti tekom prvega tedna, sem jo predjal priprto v matičnici v kak panj, ki je pravkar dal prvca sam od sebe. Matica je bila zavarovana zopet za teden dni. Izvrstno so mi rabile, kadar je prvec izgubil med rojenjem matico. Dodal sem mu jo in roj je bil rešen. Osiroтели plemenjaki so take matice radi sprejeli. Jeseni pri podiranju sem jih bil vesel, ker nisem rad za-

Delegati občnega zbora dne 20. maja 1934 popoldne.

Množica pri Janševi rojstni hiši med proslavo s šolsko mladino.

zimoval ne jalovcev, ne izrojencev in rojev s takimi maticami.

Ta ali oni se pritožuje, da postane marsikateri kranjič po rojenju brezmatičen in da na koncu ni v njem drugega, nego kup trotov in od črvov razjedeno satje. To se pri meni ni dogajalo. Izrojencu sem osem dni po zadnjem roju izrezal košček slabšega sata, na njegovo mesto pa pritrdil enak košček sata s prav mlado zalego in jajčeci. Ako čebele niso v petih dneh napihnale nad to zalego pravih matičnikov, sem vedel, da se je matica srečno oprasila. Ako pa so napihnale prave matičnike, sem dodani košček zalege odstranil in panj naložil na drugega, ki sem o njem vedel, da je v redu.

Tako sem prišel tja, kjer sem o tem govoril pri rojih; predočil sem po svojih močeh čebelarjem način čebelarjenja s kranjiči. Da tako čebelarstvo ni bilo le za kratek čas starim stricem, ampak zelo zanimivo, in da je zahtevalo celega moža, je jasno.

Ako ob koncu tega spisa primerjam čebelarjenje s kranjiči s čebelarjenjem z novodobnimi panji, lahko rečem, da smo od

Janševih časov v čebelarstvu prav za prav malo napredovali.

Kupcem nudimo točen med in ga tudi moramo nuditi, ker so ga že vajeni in odklanjajo drugačnega. Da dobimo točen med, moramo imeti poleg točila tudi sate v satnikih. Lepih satov pa ni brez satnic. Sedaj nam je mogoče jemati med večkrat na leto, in sicer čist med razne vrste: cvetličnega, hojevega, ajdovega itd. Čebelar kranjičar je pa le ob izredno dobri paši lahko izpodrezaval satje s pomladanskim medom. Takrat so še prodajali med v satju, ki je nekaterim še dandanes izredno priljubljena slaščica, toda ni ga več naprodaj. Okusi so različni in odvisni od navade in vzgoje. Ali je točen med našemu zdravju toliko koristen kakor prešan med ali pa med v satju, je še vedno nerešeno vprašanje. Pomnim še čase, ko so bili vsi ljudje prepričani, da je pecivo iz najfinejše pšenične moke najbolj zdravo in najbolj redilno. Danes znanost temu oporeka in daje prednost bolj črni moki, ker vsebuje vitamine in druge dragocene snovi.

Slehnemu, ki je pozorno sledil tem izvajanjem, bo jasno, da je znal naš slavljenec Anton Janša že vse, kar vemo dan-

danes mi. Znal je pridelovati vosek in med, znal je nakladati panj na panj kot medišče, znal je streči roju in izrojencu, znal je vzre-
jati matice in se preskrbeti z rezervnimi družnicami. Prašilčke je poznal, še preden je tekla zibel tistim, ki so to sporočili čebelarskemu svetu kot velik izum na čebelarskem polju. Da je vse, kar dandanes pri čebelah umetničimo, delal enostavno, sledeč pri tem čebelni naravi, in vse to dosegel s panji z nepremičnim delom, poveča njegove zasluge še bolj.

Ko bo minulo sto in več let, bodo ocenjevali vrednost našega novodobnega čebelarstva, kakor ocenjujemo mi čebelarstvo one dobe, v kateri se je pojavil veleum Anton Janša. Vsi smo si edini, da je bila ta doba odločilna za več nego sto let in da je dala smernice najmanj za tri rodove. Kako bodo govorili o naših izumih čez sto in več let, ne vemo. Bojim se nekoliko, da ne preveč laskavo, ker sem mnenja, da se le preveč oddaljujemo od narave. Ta je pa sila, ki je ne sme omalovaževati tisti, ki hoče postavljati temelje resničnemu napredku stroke, ki je v tako tesni zvezi z naravo, kakor je čebelarstvo.

Zapisnik

rednega letnega občnega zbora Čebelar-
skega društva za Slovenijo, ki je bil dne
20. maja t. l. v Ljubljani

Po proslavi Janševe obletnice se je ob 14 vršil redni letni občni zbor društva. Udeležilo se ga je 45 podružničnih delegatov s 75 glasovi. Občni zbor je vodil g. predsednik prof. Verbič, ki je ugotovil, da je bil zbor pravilno sklican in da je na podlagi števila navzočnih delegatov tudi sklepčen. Nato je pozdravil zastopnika banske uprave g. ing. Jelačina, glavnega tajnika Zveze jugosl. čebel. društev v Beogradu g. Jevtiča, zastopnika Saveza pčelarskih zadruga v Beogradu g. ing. Božoviča ter g. Džaja, šefa odseka prometnega ministrstva v Beogradu. Rad bi bil tudi pozdravil naša najstarejša člana g. Sajovica iz Postojne in g. Virjenta iz

Olševka, ki sta se udeležila dopoldne proslave, popoldne pa sta bila žal odsotna.

Gosp. predsednik je izrazil svojo zadovoljnost, da se je zbora udeležilo toliko delegatov in drugih čebelarjev. Navzočnih je bilo okrog 150 oseb. Obžaloval je, da se društvu ni posrečilo dobiti polovične voznine po železnici, kar bi pripomoglo, da bi bila udeležba še večja. Odbor se je trudil, da bi s svojim delom pomagal čebelarjem in društvu. Marsikaj je dosegel, vsega žal ni mogel. Prosil je vse zborovalce, naj bodo v razpravah stvarni in kratki, povejo pa naj vse, kar jim je na srcu. Predlagal je, naj zbor pošlje kmetijskemu ministrstvu in banski upravi zahvalo za naklonjenost in pomoč, ki je imelo društvo v preteklem letu deležno.

Končno se je spominjal še vseh onih, ki so nas zapustili in se preselili v večnost. To so bili naš prezasluzni bivši predsednik in poznejši častni predsednik mil. prošt Andrej Kalan, ki je vodil društvo 10 let, čebelarstva veterana Petra Pavlina in Antona Herleta. V Kamniku je umrl predsednik ondotne čebelarške podružnice Makso Žargi, v Srednji vasi pri Poljanah Ignacij Čadež, v Novem mestu soustanovitelj podružnice g. Anton Globelnik, v Žireh Anton Grošelj, v Hotederšici bivši predsednik podružnice v Št. Vidu pri Stični Anton Baloh, v Ljubljani pa so položili v grob večletnega člana in društvenega odbornika Antona Likozarja. Vsem umrlim: »Slava!«

Otvoritev proslave na Breznici pri rojstni hiši Janševi po tajniku Rozmanu z Breznice.
Stara spominska plošča.

Odkrivanje plošče pred župniščem.

Po tem uvodu je g. predsednik prosil društvenega tajnika, naj poda svoje poročilo.

Tajnikovo poročilo

Glede na obsežen dnevni red občnega zbora naj mi bo dovoljeno, da podam letos izjemoma le kratko tajniško poročilo.

Z lanskim letom smo sklenili 36. leto društvenega obstoja. Kaj posebnega to leto ni prineslo. Upanje na dobro letino se ni izpolnilo. Zato ni bila izravnana velika škoda, ki jo je prizadelo čebelarjem l. 1932. Marsikak čebelnjak se je izpraznil in število panjev je znatno padlo. Toda pravemu čebelarju srce ne obupa. Z novimi nadami začenja vsako novo leto in pozablja gorje prejšnjih let. Dal Bog, da bi nas upanje v letošnjem letu ne varalo.

Preden preidemo k nadaljnjemu delu poročila, si štejem v dolžnost, da izrazim Kr. banski upravi prav toplo zahvalo za njeno pomoč, ki nam jo je naklonila v obliki raznih podpor glavnemu društvu in tudi podružnicam. Prosimo jo, da bi nam svojo naklonjenost ohranila še nadalje. Enako zahvalo smo dolžni tudi g. narodnemu poslancu ravnatelju Antonu Krejčiju

iz Ruš, ki nobene društvene prošnje ni odklonil in je vedno rad pomagal za kar koli smo ga prosili. Njemu se ima društvo zahvaliti, da je dobilo lansko leto 3000 Din podpore za nakup mikroskopa. Zahvaljujemo pa se tudi uredništvom dnevnega časopisja, predvsem »Slovenca«, »Jutra« in »Slov. Naroda«, ki so društvene objave in članke vedno radi objavljali v svojem listu. Želimo, da bi nas podpirali še nadalje.

I.

Odbor. Društvene posle sta vodila ožji in širši odbor. Društveno delovanje se je jako razmahnilo. To kaže predvsem število sej. Ožji odbor jih je imel 43, širši odbor pa 4. Med letom je odložil odborništvo g. dr. Milan Podgornik, in sicer zaradi prezaposlenosti. Na sejah je odbor obravnaval tekoče društvene zadeve ter skrbel in iskal nova pota in ideje za povzdigo našega čebelarstva. Sejni zapisniki so bili objavljeni v polnem obsegu, le v zadnjem času smo jih morali priobčevati v skrajšani obliki, ker je v Sl. Č. stiska za prostor.

Plemenilna postaja v Kamniški Bistrici, ki jo vodi g. predsednik prof.

Verbič, je bila v preteklem letu zelo izpopolnjena. Dobila je svoj čebelnjak. Ta postaja je za naše društvo izredno važna ter bo našim čebelarjem še v veliko korist. Poleg nje je bila ustanovljena tudi postaja za izbiro najboljšega čebelnega plemena, ki bo začela poslovati letos ter jo bo vodil g. inspektor Janko Babnik.

Veliko delo v korist zdravstvenega stanja naših čebel vrši Državni veterinarski bakteriološki zavod v Ljubljani. Hvalevredno je treba omeniti, da se naši čebelarji zavoda zelo poslužujejo. Odkar pa je vodstvo zavoda uvedlo smotreno terensko preiskavanje čebel, ima zavod s tem mnogo dela. Velika okrožja Ptuja, Rogatca, Mežice in sploh severne naše meje, so bile preiskane. Niti misliti si ne moremo, kaj se na takih pohodih vse vidi, preiskuje in najde ter tudi nedostatki odpravijo. Posebna zahvala naj zato velja načelniku omenjenega zavoda g. dr. Hribarju in asistentu g. dr. Kocjanu.

Jako važno delo je v preteklem letu izvršil g. šol. upr. Julij Majer iz Doba. S pomočjo šolskih vodstev in drugih oblasti je zbral važne podatke o čebelarstvu naše banovine. Na podlagi teh je ugotovil,

da imamo v banovini okrog 100.000 panjev, med temi 37.600 kranjičev in 33.200 A. Ž. panjev ter okoli 12.000 čebelarjev. Ker ima društvo približno 3000 članov, vidimo, da je organizirana le četrtina čebelarjev. G. Majerju pa za njegovo več mesecev trajajoče delo najlepša hvala!

V preteklem letu smo dobili od Banske uprave uredbo o prevažanju čebel v ajdovo pašo. Nesoglasja med domačimi čebelarji in prevaževalci so se s to uredbo marsikje znatno omilila. Seveda ni še vse tako kot si čebelarji želijo. Na potu izboljšanja te zadeve pa smo vendarle. Želimo le, da bi banska uprava kmalu izdala izpopolnjeno stalno uredbo.

Društvena Čebelarna, ki je najvažnejše naše podjetje in jo vodi g. ravnatelj Arko, se lepo razvija. O njej bo g. vodja itak podal posebno poročilo.

Že lansko leto je odbor pripravil nova društvena pravila, ki jih je nameraval predložiti občnemu zboru. Ker smo bili obveščeni, da bo ministrstvo izdalo nov pravilnik o društvenem delovanju, smo s predlogom novih pravil počakali. Pričakovane pravilnika pa nismo še dobili. Odbor pa ni mogel več čakati nanj ter je nova

Plošča in venec ter zahvalni govor g. župnika Koprivca.

pravila vnovič pretresel in jih predlaga današnjemu občnemu zboru v potrditev.

Kupčija z medom se lani ni mogla zadovoljivo razviti, ker je blaga zelo primanjkovala. Na kak izvoz v sedanjem času sploh ni misliti, ker so denarne razmere jako neugodne. Delati je treba reklamo na domačem trgu. Med porabniki medu opazujemo vedno večje zanimanje za med in pričakujemo, da se bo konsum medu s primerno reklamo še zvišal.

Kontrola medu, ki jo vodi g. Žnideršič, se zaradi pomanjkanja medu ni mogla tako uveljaviti, kot bi bilo potrebno. Odbor pa deluje dalje in se pripravlja, da razširi kontrolo medu na vse podružnice. Če hočemo v prodaji konkurirati in povečati konsum, bo to mogoče doseči le s kontrolo medu. Nekaj podružnic je kontrolo že uvedlo. Točno pa vodi kontrolo naša Društvena Čebelarna, ki ima zaradi tega prav lep uspeh. Tudi podružnica Vič ima kontrolo lepo uvedeno. Treba nam je le še dobre letine, pa se bodo pokazali uspehi. Priporočamo vsem podružnicam, da uvedejo kontrolo medu, kajti D. Č. bo v bodoče kupovala le kontroliran med. Društvo pa bo delovalo na to, da se bo tudi na trgih prodajal le kontroliran med.

Zaradi dveh zelo slabih let se je pridelek voska zelo zmanjšal. Le s težavo ga je bilo mogoče dobiti za kritje najnujnejših potreb. Opazujemo pa, da so se podružnice z vnemo poprijele pravilne kuhe voska, kajti v prodajo prihaja že prav lep vosek. To je vsekakor uspeh tečajev o kuhi voska, ki jih društvo prireja.

Zdravstveno stanje čebel je v splošnem zadovoljivo. Kakor sem že uvodoma omenil, nam pri zatiranju bolezní zelo pomaga Drž. veter. bakter. zavod. Z njegovo pomočjo bo mogoč vsak pojav bolezní v kali zadušiti in čebele ohraniti pod stalnim nadzorstvom.

Kakor vsako leto, je društvo tudi v preteklem letu priredilo več predavanj po podružnicah. Za bivšo mariborsko oblast je organizirala predavanja Zveza podružnic v Celju. Največ predavanj in tečajev

je imel g. predsednik »Zveze« Henrik Peternel. V bivši ljubljanski oblasti je skrbelo za predavatelje osrednje društvo. To so bili g. predsednik prof. Verbič, g. urednik Bukovec in g. šol. upr. Julij Majer iz Doba. Vseh predavanj je bilo nad 50. Nekaj predavanj so imeli tudi domači predavatelji.

Tudi lansko leto je društvo razstavilo na velesejmu čebelarke potrebščine, med in vosek. Zanimanje obiskovalcev velesejma za to blago je bilo zadovoljivo.

II.

Slov. Čebelar je izhajal redno vsak mesec. Tiskan je bil v Jugoslovanski tiskarni v 2900 izvodih. Naklada lista leto za letom narašča. Razpošiljal se je v 2633 izvodih na 485 različnih poš, i. s.

podružničnim članom	2042	izvodov
direktnim članom	525	„
v zameno	45	„
brezplačno	21	„

Skupaj 2633 izvodov.

Čez mejo naše države smo ga pošiljali: v Ameriko 4 izvode, V Češkoslovaško 9, Koroško 14, Poljsko 5, Italijo 61, Nemčijo 2, Avstrijo izven Koroške 1, Rusijo 1, Bolgarsko 1.

(Dalje sledi.)

Čtivo za začetnike

Ludvik Puš — Ljubljana

Kakor se je pokazalo, letos nismo imeli veliko opravka z roji in — bojimo se —, da tudi zaradi točenja ne bo ravno zadrege. Zanašamo se edino še na ajdo. Če bo poprej kaj, bo večji del le za sproti, da ne bo panjem treba pokladati. Ako pa sploh ne bo do ajde donosa, vas nujno opozarjam, dragi prijatelji, da skrbite za zadostno hrano družini. V Sloveniji je več krajev, kjer v juliju in prvi polovici avgusta čebele prav malo dobijo, takó da jim niti za sproti ne zadostuje. Če nimajo od poprej kaj »na strani«, bodo zašle v stisko. Ko bo lakota začela pritiskati, bodo zmetale iz panja vso zalego. Ta pojav je poslednji obupni klic nemarnemu in neusmiljenemu čebelarju, naj pomaža. Četudi rešimo družino s takojšnjim pokladanjem medu ali sladkorja,

je vendar utrpela veliko škodo. Vsa zalega je uničena ravno takrat, ko je najbolj potrebna za zadostno moč družine v ajdi in pa za zimo. Poglej večkrat v svoje panje zaradi hrane, da ne boš potem prepozno zabavljaj, češ, da te ni nihče na to opozoril.

Za vas začetnike je v nekaterih ozirih skoro prav, da letina ni dobra. Pokazalo se bo, kdo je pričel iz golega dobičkoljubja, kdo pa iz veselja do stvari. Kdor bo jeseni zarobantil in vse skupaj pustil, itak ne spada v naše vrste. Takšnih ne bo veliko. Mi bomo pa skrbeli naprej za živalco in jo negovali: saj ni sama prav nič kriva! Bomo že dočakali letine, ko se nam bo vse sedanje potrpljenje in žrtvovanje poplačalo.

Po rojilni dobi se prično družine pripravljati za zimo. Zgodaj, kajne! Ko solnce najbolj pripeka, pa misliti na zimo? Tako je! Čebele so nam neme učiteljice glede marsikaterih življenjske resnice. Trote, ki so postali po rojevini odveč, so čebele že odgnale; kdo jih bo čez zimo redil? Vsa brezprimerna skrb je pa posvečena matici, ki nosi v sebi vso bodočnost družine. Zanj da vsaka čebela življenje, če je treba braniti jo; vsa družina je v primeru lakote že onemogla, za matico je še hrane. Tako močna je nagonska skrb za matico in zarod, da požene družino do usodnega koraka, če je matico zgubila: nekaj mladih čebel prično druge pitati, da bodo zalegale namesto matice. In tako dobi brezbrizen čebelar trotovec, o katerem smo že spomladi govorili.

S čebelami se mora pripravljati na zimo tudi čebelar. Ze sedaj je čas, da se odloči, koliko panjev bo pustil čez zimo. Nikar ne puščajte slabičev in družin s starimi maticami. Kar je šibko in se razviti ne more, ne bo dobro prezimilo. Tudi hrane za čez zimo ne bo nabralo. Zato moramo slabiče združiti že pred ajdovo pašo. Združevanje po ajdi je slabše, ker je pozno. Kako združujemo kranjiče, ni težko uganiti. Opravek bi bil še bolj enostaven, če bi bilo mogoče v panju najti in odstraniti matico. Potem bi se osirotela družina sama preselila k drugi, če le panj naveznemo ali pa z odprtimi končnicami panja staknemo. Ker je pa matico težko najti, bomo družili tako, da bomo družino s slabšo matico pregnali z dimom in tolčenjem k drugi družini. Pri prehodu iz panja v panj pa prežimo na matico in jo odstranimo. Še bolj varno pa družimo, če panj poderemo in čebele ometemo s satja v drugi panj. Matico z lahkoto dobimo. Napačno bi pa ravnal, kdor bi jo pustil preiti. Nevarno je, da se matici spoprime in je ena mrtva, druga pa pohabljen.

O združevanju v panju s premičnim delom ni treba govoriti, ker je silno enostavno.

Sedaj je tudi čas, da v panjih s premičnim satjem končnoveljavno urediš gnezdo za zimo. Če je v plodišču kaj starega satja, ki je že črno, ga odstrani. Družine prezimujejo najboljše na eno do dve leti starem satju, ki je rjave barve in se še dobro skozenj sveti, če ga držiš proti svetlobi. Če je sat posejan s trotovino, ga odstrani. Le ob robih naj ima ta ali oni sat nekaj lepe trotovine. Če je v gnezdu ostala kakšna satnica le napol dodelana, jo vzemi ven; tudi ob straneh ni dobra, ker je zaradi nje panj pozimi mrzlejši. Ako je kak sat, ki ga kaže odstraniti iz plodišča, še zaželen, ga porini v medišče, da se zalega izleže.

Ko je od tvoje strani za zimo vse pripravljeno, misli, kje bodo čebele nabrale zimsko zalego. Prevažanje v ajdovo pašo je pri nas itak že v navadi in sem prepričan, da ste vsi, ki doma nimate pričakovati primerne donosa, že ukrenili vse potrebno za prevoz. Kdor tega ni storil, je sedaj že prepozno, ker je izšla uredba, ki točno predpisuje in časovno ureja postopek pri prevažanju v ajdo.

Vsem, ki boste prevažali, nekaj nasvetov: Postavite čebele na pašišče pravočasno, letos vsaj do 12. avgusta, da ne zamudite nobenega pašnega dne. Skrbite, da bodo pred odvozom imeli panji vsaj nekaj hrane, da v primeru slabega vremena ne padejo od lakote. Preglejte panje, so-li dovolj trdni za prevoz in jih dobro zaprite. Stokrat boljše je biti pri zapiranju in pri ocenjevanju panjev, ali bodo prevoz vzdržali, preveč natančen kot premalo. Slednje se pogostokrat hudo maščuje. Pri prevozu v ajdo je računati z veliko vročino, zato naj bodo panji zelo zračni. Žival se med vožnjo razburja in dviga toploto v panju. Ako ta prestopi mejo 45° C, se družina zaduši. Pred odvozom vse družine izdatno poškopite s hladno vodo, da ne bo v panjih žeje. Priporoča se škropiti tudi med vožnjo. Ker so pri vožnji na pašišče panji brez večje količine medu, ni nevarnosti, da bi se satje podiralo. Zato v tem oziru ni treba posebne pazljivosti. Bog daj, da bi je bilo veliko treba prihodnji mesec, ko bo ajda odcvetela: da bi bilo toliko medu, da bi se satje podiralo!

Ker smo ravno pri prevažanju v pašo, še eno besedo! Velja tudi za stare čebelarje! V krajih, kjer je ajdova paša slaba ali je sploh ni, je treba vsako leto voziti v pašo. Slovenski čebelarji smo večjidel mali čebelarji, za kakršne je prevoz v pašo združen z večjimi stroški na panj, kakor pri večjih čebelarjih. Zato se kaj radi izgovarjamo, da se ne izplača,

češ, saj je nekaj paše doma, nekaj se pa sladkorja kupi, pa je človek na istem. Ni res! Od dobre ajdove paše je odvisna moč družin, ki pridejo v zimo, poleg tega je pa tudi gotovo, da na dobrih pašiščih čebele nabere ob ugodnem vremenu znatno več, kakor potrebujejo za zimo. Izgovor, da se ne izplača pa tudi zato ne drži, ker je mogoče prevoz organizirati tako, da se stroški na panj znižajo. V mislih imam skupni pre-

voz čebel pod enotnim vodstvom in nadzorstvom. Čebelarke podružnice, zganite se v bodoče! Stalno je slišati upravičene pritožbe, da podružnice premalo delujejo. Glejte lepe prilike, da svojim članom z organizacijo skupnega prevoza v razne paše pomorete do bolj-ših uspehov! Zavedajmo se, da naše čebelarstvo brez prevažanja v razne paše ne bo uspevalo, kaj šele napredovalo. Na delo tedaj!

Opazovalne postaje

Julij Mayer — Dob pri Domžalah

Mesečni pregled za junij 1934

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg		največ pri- dobil		naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pri- dobil	po- rablj.	dkg	dne										
		mesečni tretjini dkg																			
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+28	-7	+15.7	19	11	—	8	12	10	1	
Breg-Križe	483	20	120	150	—	—	20	270	—	70	19	+28	-9	+17.8	27	18	—	5	13	12	2
Virmaše-Škofja Loka .	361	125	100	115	145	160	45	—	10	50	7	+29	-10	+13.4	27	14	—	4	18	8	27
Tacen-Šmarna gora .	314	60	75	810	60	105	35	745	—	190	24	+29	-8	+17	27	8	—	10	6	14	7
Barje	298	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dob	305	70	90	535	250	150	50	245	—	145	23	+34	-3	+17.5	25	13	—	9	9	12	6
Rova	350	150	60	165	175	75	75	50	—	80	1	+29	-6	+17.7	28	19	—	3	14	13	7
Škorno-Novi kloster .	450	50	100	220	125	100	—	145	—	100	21	+28	-11	+18.5	29	2	—	2	24	4	—
Sp. Ložnica-Žalec . .	252	25	270	600	115	105	175	495	—	220	24	+22	-6	+14.4	29	15	—	2	20	8	23
Leveč-Sl. Bistrica . .	355	—	—	80	—	—	—	80	—	50	26	+29	-9	+17.5	29	16	—	16	10	4	29
Muta	387	60	30	280	220	170	10	—	30	120	25	+27	-9	+15.6	27	13	—	4	19	7	13
Sv. Duh-Selnica . . .	536	35	140	165	45	5	5	285	—	45	25	+27	-4	+13.1	10	14	—	2	20	8	11
Studenci-Maribor . .	265	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Podova-Dravsko polje	255	—	205	425	140	120	75	295	—	150	19	+29	-7	+17.6	29	17	—	2	23	5	26
Cezanjevci	182	—	—	20	200	200	100	—	480	—	—	+28	-8	-16.6	25	16	—	5	25	—	25
Nedeljica-Turnišče . .	170	—	30	—	85	80	90	—	225	20	19	+32	-5	-17.8	26	8	—	3	14	13	11
Donačka gora-Rogatec	397	10	620	1380	1240	—	—	2000	—	380	24	+33	-8	-19	28	15	—	5	12	13	5
Kozje	307	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+29	-10	+17.4	28	20	—	5	10	7	11
Leskovec-Krško	186	150	80	90	—	910	—	320	—	30	7	+24	-10	+16.2	28	18	—	3	19	8	11
Zakot-Brežice	156	—	385	615	200	30	100	670	—	245	19	+28	-7	+18.6	29	17	—	7	16	7	7
Krka	300	35	—	—	135	295	110	—	505	35	2	—	—	—	25	12	—	10	13	7	9
Cerknica	575	70	290	245	45	30	80	450	—	120	23	+31	-6	+16.3	26	12	—	4	14	12	22
Sv. Gregor-Ortnek . .	736	430	300	270	130	150	60	660	—	150	2	+28	-8	+16.2	10	12	—	5	5	20	15
Novo mesto	180	60	195	230	320	315	625	—	775	180	20	+34	-6	+18.3	24	17	—	11	8	11	2
Šmarjeta	375	—	—	110	190	500	10	—	590	50	26	+34	-7	+20.5	25	14	—	7	4	19	11
Valpča vas	280	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Tacen: Prvi znatni donos smo imeli v juniju 745 dkg s kostanja in lipe. Opazovani panj je izdelal 9 satnic. Travniki so nudili čebelam ravno toliko hrane, da so dobro zalagale in potem tudi rojile.

Leskovec: Že v prvi tretjini so bile čebele na višku razvoja. Dne 11. t. m. so me presenetili 3 krasni roji iz A.-Ž. panjev. Dne 12. t. m. sem odvezal med, kar je imelo za posledico,

da so izrojenci podrli vse matičnike in niso dali drugcev. Roji so imeli vsi nad 4 kg čebel.

Pri točenju je prišlo povprečno 9 kg na panj. V okolici je precej družin postalo trotovcov.

Nedeljica: Zaradi trajne suše je opazovani panj pokazal 2.25 kg izgube. Medišča prazna, le močni panji imajo po nekoliko satov nepo-

kritega medu. Roja ni bilo nobenega. Zdravje čebel je zelo dobro. Družine so močne, le žal, da ni nobene paše.

Podova: Slabo vreme je preprečilo rojenje. Ob koncu meseca so bili panji slabšeji kot v začetku. Kostanj je cvetel skoraj mesec prej kot navadno. Kljub daljavi 5—6 km (zračne črte) so čebele brale na njem in prinesle 5 kg, s čimer so si zelo opomogle. Čebelarji, ki imajo kostanj v bližini, so imeli polna medišča.

Virmaše: Matice so se letos dobro prašile, od 20 se ni nobena izgubila.

Muta: Slabo vreme in slaba paša — niti za lastno potrebo čebel, tako da so se pojavili lakotni roji.

Leveč: Zaradi dežja v juniju se je paša pretrgala. Nabranega medu čebele v medišču niso pokrile! Točili sedaj ne bomo.

Bučka: V četrtek, 7. junija, ponoči mi je nekdo ukradel panj s tehtnice. Odnese pa je še drugega iz čebelnjaka; doslej tatu nismo mogli izslediti.

Novo mesto: Rojev je bilo obilo, ali kaj, ko žive na čebelarjeve stroške.

Krka: Radi deževja v juniju paša zelo slaba, pač pa so čebele izredno mnogo rojile.

Zakot: Vsa prva polovica meseca je bila deževna. Pred kostanjevo pašo so bili panji povsem brez medu in so matice skoraj popolnoma prenehale zalegati.

Društvene vesti

VABILO

Ponovno vabimo vse naše čebelarje, da se v čim večjem številu udeleže vseslovanskega čebelarskega kongresa in razstave v Beogradu, ki bo v dneh od 26. do 31. avgusta t. l. Taki kongresi so le v razdobju več let v raznih slovanskih glavnih mestih. Zato so bili le redki naši čebelarji, ki so se mogli udeležiti takih velikih skupščin. Letos pa nam je dana izredna prilika in vsakemu našemu čebelarju bo omogočeno za razmeroma majhen znesek ogledati si to veliko prireditev. Ker pa bo kongres v naši domovini, je naša dolžnost, da se ga udeležimo v obilnem številu. Istotako pozivamo vse člane, da razstavijo svoje orodje in pridelke. V pojasnitev objavljamo še sledeče točke:

1. Prosimo da pošlje vsak čebelar, ki ima lepe razstavne predmete, t a k o j prijavo glavnemu tajništvu, ki jih bo odposlalo že 5. avgusta v Beograd. Hitite torej s prijavi!

2. Predmete je poslati ali naravnost v Beograd, in to najkasneje do 15. avgusta na naslov »Uprava vseslovanskega čebelarskega kongresa in razstave, Beograd, Katičeva ul. 5, ali pa jih pošljite vsaj do 5. avgusta Čebelarskemu društvu v Ljub-

ljani, ki jih bo potem skupno poslalo v Beograd.

3. Vsi predmeti za razstavo morajo biti lično pripravljeni. Berite navodila v št. 7 našega lista.

4. Udeleženci kongresa imajo 50% popust voznine na vseh železnicah. Vsak udeleženec naj se najprvo prijavi glavnemu tajništvu, ki mu bo brezplačno dostavilo društveno legitimacijo. Z njo bo dobil na domače železniški postaji še drugo — rumeno legitimacijo za 5 Din in celo vozno karto, ki jo pa v Beogradu ne sme oddati, temveč jo pusti na kolodvoru le potrditi. Z istimi legitimacijami in vozno karto se bo vsak udeleženec peljal zastonj domov. (Prvotna odredba, da bi Čebelarska društva delila udeležencem legitimacije po 10 Din, je bila razveljavljena).

5. Udeleženci kongresa se bodo odpeljali v Beograd dne 25. avgusta z brzovlakom, ki odhaja iz Ljubljane ob 9 dopoldne in bodo prišli v Beograd ob 20.15; ali pa z nočnim brzovlakom, ki odpelje iz Ljubljane ob 20.00 in pride v Beograd drugi dan zjutraj ob 6.50. Cena vožnje tja in nazaj je 286.50 Din.

6. Skrbeli bomo za cenejša prenočišča, pa tudi za to, da si bodo udeleženci skupno ogledali Beograd in okolico.

Naredba o prevažanju čebel na ajdovo pašo

III. No. 5141/1.

Na podstavi členov 66. in 67. zakona o notranji upravi z dne 19. junija 1929 (»Službene novine« br. 143/LXI, »Uradni list« št. 313/76 iz leta 1929) v zvezi s § 11. zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o notranji upravi z dne 9. oktobra 1929 (»Službene novine« br. 240/XCIX, »Uradni list« št. 417/104 iz leta 1929) predpisujem zaradi pospeševanja čebelarstva kot važne panoge narodnega gospodarstva za celo območje Dravske banovine tole

naredbo o prevažanju čebel na ajdovo pašo.

Čl. 1.

Kdor namerava pripeljati čebele na ajdovo pašo, mora to prej prijaviti oni občini, v katero jih namerava pripeljati, ter v prijavi točno navesti število čebelnih panjev in prostor, kamor jih namerava postaviti. Obenem mora občini naznaniti svoj točen naslov ali naslov svojega pooblaščenca in kraj (občino), kjer ima čebele, kadar jih nima na paši.

Čl. 2.

Ako je v okolišju 600 m od prostora, kamor se nameravajo postaviti dovožene čebele, že 150 čebelnih panjev velike mere (2 kranjiča ali dva čebelna koša veljata za 1 panj velike mere), sme občina na zahtevo domače čebelsarske podružnice ali domačih čebelarjev prepovedati dovoz čebel; če pa to število še ni doseženo, sme prepovedati dovoz čebel preko tega števila čebelnih panjev.

Ako pa v dotičnem okolišju ni vsaj 25% polj posejanih z ajdo, sme občinski odbor maksimalno število panjev znižati od 150 na 100.

Čl. 3.

Čebelarji morajo dovoz čebel prijaviti po čl. 1. do vključno 1. julija, odnosno do vključno 20. julija dotičnega leta. Občina vodi spisek prijavljenih čebelarjev po vrstnem redu, kakor so se prijavili, z vsemi v čl. 1. zahtevanimi podatki in ga mora dati na vpogled čebelarjem, če to zahtevajo.

Čl. 4.

Med čebelarji, ki so prijavili dovoz čebel do istega v čl. 3. določenega roka, mora občina dati prednost po temle vrstnem redu: 1. čebelarjem iz občine, 2. iz dotičnega sreza, 3. iz Dravske banovine, 4. ostalim čebelarjem. V isti skupini imajo prednost oni čebelarji, ki že najdalj dovažajo čebele v dotično obci-

no, ostali pa po vrsti, kakor so se prijavili do določenega roka.

Skupine 1.—4. se določajo po kraju, kjer se čebele stalno nahajajo, kadar jih čebelar nima na paši.

Čl. 5.

Morebitne prepovedi po čl. 2. izda občina šele po prijavnem roku (prvem, odnosno drugem — čl. 3.), in sicer po stanju do dotičnega roka prijavljenih čebelnih panjev in ob upoštevanju prednosti po čl. 4. Prepoved mora biti pismena in se mora pravočasno prijavljenemu čebelarju, odnosno njegovemu pooblaščenцу najkasneje sedmi dan po dotičnem roku vročiti ali na njegove stroške priporočeno po pošti odposlati, sicer se smatra, da mu je dovoz prijavljenih čebel dovoljen. Izdana prepoved se vpiše v spisek prijavljenih čebelarjev.

Dovoz čebel na pašišča ob meji občine je urediti kolikor mogoče v sporazumu s prizadetimi občinami.

Čl. 6.

Pred 10. avgustom se čebele ne smejo pripeljati na ajdovo pašo in po končani paši, a najkasneje do 20. septembra jih mora vsak dovoznik odpeljati.

Čl. 7.

Čebelar mora najkasneje tretji dan po dovozu občini javiti število pripeljanih panjev.

Čl. 8.

Da se zabrani ropanje, je v času od 10. avgusta do 20. septembra vsem čebelarjem, tudi domačim, prepovedano točenje medu. Dovoljeno je le odvzeti polno satje in ga nadomestiti s praznim.

Čl. 9.

V čl. 6. določena roka more kraljevska banska uprava v izrednih primerih izpremeniti. S tem se izpremenita tudi roka po čl. 8.

Čl. 10.

Kdor pripelje čebele na ajdovo pašo ne da bi jih prej prijavil po čl. 1. in 3. ali kdor jih pripelje kljub prepovedi občine po čl. 2. in 5., jih mora na zahtevo občine odpeljati v roku, ki mu ga ta določi. Ta rok ne sme biti krajši od treh dni. Če tega ne izvrši, sme občina čebele odstraniti na njegove stroške. Enako sme občina po 20. septembru (čl. 9.) odstraniti dovožene čebele, ki jih čebelarji kljub opominu ne odpeljejo.

Čl. 11.

Kdor krši določila čl. 7. in 8. te naredbe ali kdor iz zlohotnega namena prijavi dovoz

čebel, a jih ne pripelje in tudi ne odjavi vsaj do 20. julija, ali kdor občini napačno prijavi, kje ima čebele, kadar jih nima na paši (čl. 1.), se kaznuje po čl. 69. zakona o notranji upravi z denarno kaznijo od 10.— do 1000.— Din, ob neplačilu denarne kazni v odrejenem roku pa z zaporom od 1 do 20 dni. Denarne kazni se izrekajo v korist državne blagajne (čl. 70. navedenega zakona).

Čl. 12.

Za pritožbe zoper odredbe občin po tej naredbi veljajo predpisi občnega upravnega postopka.

Čl. 13.

Veterinarsko-policijski predpisi s to naredbo niso prizadeti.

Čl. 14.

Ta naredba stopi v veljavo na dan razglasitve v »Službenem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine«.

**Kraljevska banska uprava Dravske banovine
v Ljubljani,**

dne 22. junija 1934.

Ban: dr. Drago Marušič s. r.

Občinska pristojbina za panje. Nekatera županstva zahtevajo od čebelarjev, ki prevažajo svoje čebele v ajdovo pašo, po 5 Din od panja. Opozarjamo vse prevaževalce, da županstvo ni upravičeno pobirati take pristojbine, ker nimajo zakonite podlage.

Tuji časopisi o Janši. O 200 letni obletnici Janševega rojstva in njegovemu delu za povzdigo čebelarstva, so mnogo pisali naši domači, pa tudi hrvaški in srbski strokovni listi. Prav z zadovoljstvom pa smo ugotovili, da so tudi tuji strokovni listi prinašali o njem prav lepe članke. Visoko čislajo njegovo delo, imenujejo ga pionirja na čebelarstem polju ter mu priznavajo nevenljive zasluge, ki si jih je pridobil ne samo za slovensko, temveč za splošno čebelarstvo. Članke in slike o Janši so prinesli češki in poljski čebelarski listi, dalje bolgarska Pčela ter mnogi nemški listi. To nam je dokaz, da Janša po 200 letih še ni pozabljen, temveč da živi še med

nam i n da nam je bila s tem priznana vsa veličina njegovega duha in dela.

Nova knjiga o Janši, ki jo je spisal filozof g. Mihelič, obsega tri dele in vsebuje zgodovino čebelarstva do Janše ter življenje in delo Janševo. Knjiga je za nas Slovence in Jugoslovane sploh tako važen dokument, da ne bi smela manjkati v nobeni čebelarski hiši. Priporočamo jo zato prav toplo vsem čebelarjem, podružnicam, knjižnicam in zavodom. Cena knjigi je za člane društva 20 Din, za nečlane 25 Din. Naročajte jo pri tajništvu glavnega društva.

Nemške čebelarske knjige, ki jih je spisal Br. Rothschild, nekdanji lastnik znane čebelarske tvrdke Podsmreko pri Višnji gori, ima naše društvo v zalogi. To so »Illustr. Bienenzuchtbetrieb«, I. zvezek in II. zvezek, potem »Volks- und Mobilbau der Krainer Biene in der Heimat«, ter »Die erprobte Honigköchin«. Cena in vsebina posameznih knjig navedena v oglasu na ovojnem listu.

Tečaj za začetnike, ki bi se moral vršiti meseca julija in je bil zaradi tečaja o vzreji matic prenešen na mesec avgust, se je moral zaradi vseslovanskega čebelarskega kongresa zopet odgoditi. Nepreklicno pa se bo vršil dne 23. in 24. septembra t. l. Program tečaja bo objavljen v septemberski številki Sl. Č.

Članarina. Društvo je imelo in bo še imelo ogromno stroškov. Proslava Janševe obletnice, izdaja novih strokovnih knjig in vseslovanski čebelarski kongres ter razstava stanejo društvo velike vsote. Prosimo vse zamudnike, naj upoštevajo našo prošnjo in zaostalo članarino takoj nakažejo.

**POROČILO O ODBOROVIH SEJAH
OSREDNJEGA DRUŠTVA**

XVI. seja dne 26. aprila 1934. Odbor je razpravljaj o vzdavi nove Janševe spominske plošče, glede govornikov na proslavi, posebnega vlaka za na Breznico in razne zadeve, ki se tičejo proslave. Sklenil je, da bo dal slavnostno številko tiskati v 3.800 do 4.000 izvodih, ker jo bo društvo potrebovalo tudi v poznejših letih. Razpravljaj o slikah Janševega rojstnega kraja in hiše, o izletu na Breznico k ondotni proslavi. G. Žnideršič je poročal o satnicah z večjimi celicami, ki jih sedaj preizkušajo v raznih državah.

XVII. seja dne 3. maja 1934. Odbor je razpravljaj na tej seji glede sprejema gostov, ki se bodo ude-

ležili proslave, sestavil je imenik povabljenec na proslavo i. t. d. Sklepal je o sprejemu rojev za selekcijsko postajo. Sestavil je dnevni red za sejo širšega odbora. G. urednik Bukovec je poročal o nakupu novih končnic za muzej. Odbor je sklenil, da bo naprosil mestno načelstvo, da ukrene vse potrebno, da bi se sedanji »Novi trg« prekrstil v »Trg Antona Janše«. G. Znideršič je predlagal, da bi naše matice zaznamovali s istimi barvami, kot jih rabijo v splošnem druge države.

XVIII. seja dne 11. maja 1934. Odbor je obravnaval le zadeve, ki so v zvezi z Janševo proslavo in odobril vse končne priprave za proslavo. Sestavil je proračun za leto 1934, blagajnik uprav. oddelka pa je prebral svoje poročilo za občni zbor, ki ga je odbor odobril.

XIX. seja dne 17. maja 1934. Tajnik je poročal o podružničnih proslavah Janševe obletnice. Odbor je še enkrat predelal spored za sejo širšega odbora, proslavo in občni zbor. Sklenil je, da bo v kratkem razpisal tečaj za začetnike, poseben načrt pa bo sestavil za predavanja po deželi.

XX. seja dne 19. maja 1934 (seja širšega odbora). Navzočni so bili vsi gg. odborniki. Tajnik je prebral zapisnik zadnje seje in vse sklepe, ki jih je storil ožji odbor na svojih sejah, kar je širši odbor vzel na znanje in odobril. Tajnik je prebral tajniško poročilo za občni zbor in še blagajniško poročilo. Gospod vodja Društ. čeb. je podal blagajniško poročilo Društvene Čebelarne. Sprejeti so bili razni predlogi, ki jih bo odbor predložil občnemu zboru. Širši odbor je odobril tudi proračun za leto 1934. Odbor je tudi sklenil naprositi ministristvo državnih železnic za izdajo vozniških olajšav za čebelarje, ki prevažajo čebele v pašo. Vsak čebelar, ki prevažajo, naj bi bil deležen v času od marca do septembra šestkratne znižane vožnje. Širši odbor je nato predelal vse paragrafe novih društvenih pravil in jih izpopolnil po predlogih gg. odbornikov in podružnic. G. predsednik prof. Verbič je širši odbor obvestil še o vseslovanskem kongresu, ki bo letos v Beogradu in o končnih pripravah za proslavo Janševe obletnice.

XXI. seja dne 20. maja 1934.

Na tej seji širšega odbora, ki je bila takoj po občnem zboru, se je odbor društva konstituiral sledeče: g. prof. Josip Verbič, predsednik; g. Henrik Peternel, župnik v pok. iz Celja, I. podpredsednik; g. prof. Slavko Raič iz Ljubljane, II. podpredsednik; g. Mirko Dermelj, tajnik in blagajnik; g. ravnatelj Adolf Arko, vodja Društvene Čebelarne; g. rač. nadsvetnik Avgust Bukovec, urednik Slov. Čebelarja; g. Anton Znideršič, vodja kontrole medu; g. Julij Maier, šol. upr. v Dobu, vodja opazovalnih postaj; g. nadkontrolor Janko Babnik, vodja selekcijske postaje. G. predsednik Verbič je prevzel vodstvo plemenilne postaje, g. prof. Raič pa knjižnico. Ostali gg. bodo delovali v odboru kot odborniki. Njih imena so razvidna v poročilu o občnem zboru.

XXII. seja dne 24. maja 1934.

G. predsednik je otvoril sejo s primernim nagovorom in izrazil željo, da bi delo za napredek našega slovenskega čebelarstva rodilo obilen sad. Zahvalil se je vsem, ki so pripomogli, da se je Janševa proslava tako dostojno izvršila. Nova društvena pravila se bodo uredila po sklepih občnega zbora ter oddala banski upravi v potrditev. Odbor je sklenil, da objavi javno zahvalo vsem, ki so sodelovali pri Janševi proslavi. Odbor

je začel tudi s pripravami za vseslovanski čebelarški kongres, uredil predavanja in razne dopise za Zvezo v Beogradu. Gosp. nadkontrolor Janko Babnik je poročal o prevzemu rojev za selekcijsko postajo.

XXIII. seja dne 1. junija 1934.

Odbor je obravnaval vseslovanski čebelarški kongres in razstavo. Odobril je nekaj računov za upravni oddelek. Določil je, da se bo nova Janševa knjiga, ki jo je spisal g. filozof Mihelič, prodajala članom po 20 Din, nečlanom pa po 25 Din. Odbor je sklenil, da bo priredil tečaj za začetnike. Razpravljal je o zadevah Društvene Čebelarne in sklenil, da bo D. Č. naročila ročno stiskalnico za satnice z večjimi celicami. S tem hoče tudi naše društvo preizkusiti vrednost večjih celic, ki jih uporabljajo čebelarji drugih narodov. O uspehu bo društvo poročalo pozneje.

XXIV. seja dne 7. junija 1934.

Odbor je razpravljal o vseslovanskem čebelarškem kongresu, posebno o razstavi.

XXV. seja dne 14. junija 1934.

Odbor je nadaljeval razpravo o vseslovanskem kongresu ter rešil tekoče društvene zadeve. Gosp. predsednik je poročal, da se je posebna deputacija zglasila pri g. mestnem županu dr. Pucu in načelniku gradbenega odseka g. ing. Bevcu s prošnjo, da bi se Novi trg v Ljubljani preimenoval v Trg Antona Janše. V doseg tega imenovanja bo odbor podvel vse korake, da bo tudi Janševo ime dobilo vidno in častno mesto. G. šol. uprav. Julij Majer je razkazal odboru jako lepo izdelane statistične tabele, ki jih je izvršil za razstavo v Beogradu. G. predsednik se mu je prav lepo zahvalil. G. ravnatelj Arko je poročal odboru, da je sprejel v D. Č. vajenko Minko Zupančičevo.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odbo-rovo sejo radi nujnosti že v petek 3. avgusta ob 20 v običajnem lokalu.

Kamniška podružnica je priredila 17. junija t. l. izlet v Bistrico k plemenilni postaji in k izviru Bistrice. Izleta se je udeležilo 15 čebelarjev. Žal je bil g. predsednik Verbič zadržan in ni bilo nameravanega predavanja.

O 4 popoldne je bila pri čebelnjaku g. sodnika Gruma na Vrhpolju pri Kamniku proslava 80 letnice gg. Jakoba Virjenta, čebelarja iz Olševka pri Kamniku, Cveka iz Vrhpolja in Ručigaja iz Dobena, ter 10 letnica službovanja g. sodnika Gruma v Kamniku, obenem pa tudi Janševa proslava.

G. sodnik Grum je najprej v jedrnatih besedah prikazal življenje Antona Janše kot prvega čebelarskega učitelja in pisca.

Iz njegovega govora o g. Virjentu posnemamo: Rodil se je 26. julija 1854 kot sin kmeta Kužnarja, po domače na Olševku. Sam se je izobrazil za spretnega tesarja in mizarja in tudi čebelarja. Izumil je »Virjentov panj«, za tedanje čase prav dober, ko je še cvetela kupčija z roji. Je pa tudi še sedaj precej razširjen. Deloval je mnogo pri ustanovitvi kamniške podružnice, bil vedno njen odbornik in dolgo let tudi predsednik, sedaj pa je njen častni predsednik. K 80 letnici mu kličemo čebelarji: Bog ga živi še mnogo let, kot tudi ostala dva osemdesetletnika.

Postrežljiva gospa Grumova je pa vsem udeležencem proslave, 22 po številu, pripravila okusno in obilno zakusko. G. Sodniku Grumu, posebno pa še njegovi ljubeznivi gospej, bodi izrečena naša najpristrčnejša zahvala.

† Josip Zajec. V Trebnjem na Dolenjskem je umrl naš dolgoletni član, nadučitelj v p. g. Josip Zajec. Služboval je mnogo let v Vel. Gabru in pasel čebelice z velikim navdušenjem. Pred vojno je bil reden obiskovalec društvenih občnih zborov, kjer je povedal marsikatero zdravo misel, ki jo je znal okrepiti z ljubeznjivo šegavostjo. Zaradi dolge bele brade so ga vsi čebelarji dobro poznali. Blag mu spomin!

Pred sto leti. Leta 1834. je bila bajna čebelarska letina, in tudi vino — »ferndrajzgar« — je bilo neki brez primere. Je že kakih 35 let, kar mi je pravil neki čebelarski sivček iz Šentômerge (sv. Valburge) pri Smledniku, da je bila takrat taka suša, da na sv. Roka dan (16. avgusta) ni bila še nobena ajda zelena. »Pa smo šli« — je dejal — »na Šmarno goro prosit dežja. Kakor bi bilo šele pred kratkim, se vem še spominjati, da so gospod pridigali o nebeškem veselju; posebno konec pridige mi je ostal dobro v spominu. Zdaj nas tare veliko pomanjkanje in lakota — so dejali gospod Fronc — in ako bi Bog naredil čudež, da bi postala Šmarna gora žganjc, Sava pa mleko — po cerkvi smo začeli cmokati, tako so se nam cedile sline — tedaj bi bilo naše veselje veliko, ali to veselje bi ne bilo še nič proti temu veselju, ki nas čaka v nebesih — amen!«

»Domov grede smo bili že vsi mokri. Pogleven gorak dež je napojil prežgane njive, in ajda je ‚kar planila‘ iz zemlje. Ni zrastle visoka, ali bila je koconogasta in brščena do tal. Nismo je želi, ampak ruvali in jo povezovali s slamnatimi povesli; bogata je bila pa tako, da so vozovi, ko smo jo speljavali v kozolce, škripali pod njo.«

»V ulnjaku ga nismo imeli tretjevčka, ki bi ne bil dodelan od konca do kraja. Čebele so pomagale kar druge drugim in so zvečer in ponoči zasedale tako, da se sprednja stran ulnjaka ni videla izpod njih; pod bradami panjev pa so po večkrat naredile kot krožnik velike sati.«

Cajnarjev Jaka iz Stražišča, ki je devetdesetleten že zdavnaj umrl, je tudi še dobro pomnil tisto blaženo leto: »Pri nas je letelo takrat v ajdo tri sto panjev. Na zgornje smo devali škatlo za škatlo, nekaterim smo natikali zadaj žoke, katerih pa nismo mogli napraviti dovolj, zato smo panjem zadnje končnice odvezli, in čebele so delale kar na ven, spredaj pa pod brade panjov. Podkajali in izpodrezovali smo po večkrat in že pri tem smo dobili več centov medu.«

Peljal me je v neki hram in mi pokazal hrastov tram, ki je po sredi nosil strop. »Kajne, da je od sile močan, ali vendar sem ga moral podpreti, tako se je bil ušibil, saj sem imel pa tudi čez vso kaščo, ki je nad hramom, po šest in šest škafov medu drug vrh drugega. Kaj?«

Seveda sem se čudom čudil, čudim se pa tudi letošnji letini, ko se čebele do danes, ko je vendar že sv. Aleš (17. julija) do sitega niti najedle niso, kaj li, da bi imele kakšno zalogo.

Ni ga, ki bi upal tako, kot upa čebelar, ali zdaj prihaja že dvanajsta ura. Toda upajmo le dalje, morebiti bo ajda po sto letih zopet pokazala, kaj zmore. Fr. R.

Posledice naredbe o prevažanju na ajdovo pašo so letos vse drugačne kakor lani. Nadejali smo se, da bo nova naredba še pomirlijeveje vplivala na obe stranki — domače čebelarje in prevaževalce, pa smo se varali. Odločujoči činitelji, ki se skrivajo za hrbti občinskih mož, so v premnogih občinah napeli vse sile, da se prevaževalcu enkrat za vselej onemogoči dovoz čebel na ajdovo pašo. Nekatere občine so izdale kar generalno prepoved, ne meneč se za podrobna določila naredbe in na pravice, ki jih imajo po tej naredbi ne le domači čebelarji, marveč tudi prevaževalci. Kakšnih sredstev so se ponekod posluževali, da onemogočijo dovoz tujih čebel, bi bilo prav zanimivo zasledovati in bo to tudi treba, da izvemo, kako znamo spoštovati zakone in izkazovati drug drugemu ljubeznivosti.

Tako, kakor so nekatera županstva poslovala, seveda na podlagi »določil naredbe«, pač ne more odobravati noben pošten čebelar in tega oblast tudi ne bo trpela. Naredba je bila izdana, da se onemogoči krivica, ne pa da se jo dela. Kakor nam ni bilo prav, da niso pred naredbo nekateri prevaževalci poznali nikočar razen samega sebe, tako moramo sedaj obsojati tudi tiste, ki se skušajo otrestiti sploh vseh prevaževalcev, pa naj so jim v škodo ali ne.

Naredba je bila izdana v dobri veri, da bo našemu čebelarstvu v korist. Priporočali in delali so zanjo tudi mnogi uvidevni prevaževalci v nadi, da bo sčasoma konec neznošnim razmeram na ajdovih pasiščih. Vse pa kaže, da so bili idealisti v zmoti in da končno utegnejo triumfirati tisti, ki stoje izven naših vrst.

Kakor čujemo, bo pristojna oblast vse kršitelje naredbe zasledovala in občutno kaznovala. K stvari se še povrnemo.

O ti preklicane matice. Letos sem podiral matičnike panjem, ki so vsi vprek hoteli izrojiti. Pri nekem panju sem našel že popolnoma goden matičnik, ki sem ga previdno izrezal, da dam matico nekemu osirotelemu izrojencu. Matica se je v matičniku že premikala, nisem pa opazil, da bi bil pokrovec pregriznjen. Matičnik sem položil na stojalo poleg sebe, sat pa vrnil v panj. Takoj nato sem vzel matičnik, da spravim matico na varno, pa je že bilo prepozno, medtem je že zlezla iz njega in je nisem, pa je nisem nikjer našel. Dražila me je pa čebela, ki mi je brencala okoli desnega ušesa in se hotela uvesti nanj. Večkrat sem jo z roko odgnal, končno pa je le sedla. Je že kaka izgubljena mladica, sem si mislil in jo previdno posnel z roko z ušesa. Ko pest odprem, najdem notri — matico. To sem pest naglo zaprl!

Da se mlada, komaj sprašena matica, če pri pregledovanju odleti s sata, včasih vrne pri žrelu v panj, sem že pred leti med »Drobižem« omenil. Letos je to doživel tudi g. ravnatelj Arko v Ljubljani. Milo je gledal, ko mu je odletela s sata in pri odprtih vratih čebelnjaka na plano. Adijo, pa zdrava ostani, če se več ne vidimo, si je mislil, ko je videl nesrečo. Tisti dan mu večerja ni dišala, zato pa tembolj čez dva dni, ko je »osiroтели« panj pregledal in našel begunko med čebelami. Taki trenotki so blaženi in smo prepričani, da se je tudi g. Arku čebelarstvo srce topilo od zadovoljstva.

Da jo zna včasih tudi starejša matica zagosti, sva se letos z g. Košakom z Grosupljeva prepričala. Povabil me je, da greva pogledat njegove čebele, ki jih je imel na paši v spomladanskem vresju. Seboj je vzel tudi dva močna prašilčka, da ju doda dvema osirotelima plemenjakoma. Pri dodajanju pa pri enem prašilčku nismo našli matice, dasi smo kar trije bulili v sate in stegovali vratove v izpraznjeni panj. Matice ni bilo nikjer... Kar se oglasi pri odprtih vratih gospodarjev petletni sinček: »Lejte, tukajle je!« Ozremo se — matica sedi na bangarju pri vratih. Seveda smo je bili veseli. Najditelja smo pohvalili kar se je dalo in je to tudi zaslužil. Komaj v petem letu je frakelj, pa že pozna matico. Čebelarstvo seme!

Niso učene stvari, ki jih pripovedujem, mislim pa, da bodo tega ali onega čebelarja le zanimala.

Letošnja hoja zopet ni izpolnila nad, ki smo jih na tihem gojili. »Prišla« je in zopet odnehala. To je storila večkrat in čebelarje tako zbegala, da niso vedeli kako in kaj. Mnogo so govorili o dobrih dnevnih donosih (20, 30,

60 dek!), o medenih nitih, ki se cede s hojo, o celih rojih čebel, ki šume v vrhovih jelk in o pokapani robidi, v panjih se pa med le ni hotel pokazati. Tri leta čebelarji že vneto in vztrajno oblegajo Krim in čakajo, kdaj se jih jelka usmili, pa se kuja in se kuja in ne da iz sebe tistega, kar si tako zelo želimo: sladkega medu. Še pod Neronom ni bilo takih mučencev, kakor smo zadnja tri leta. Skrajni čas je, da se obrne na boljše, sicer bo vseh čebel in čebelarjev konec. Pozabili smo že, kakšen je med in nikjer ga ni kapljice. Samo v finančnem ministrstvu pravijo, da ga je v Sloveniji dovolj, in so nam zato vzeli ceneni sladkor. Le kje zajemajo take vesti?

Zavijanje resnice. Na zadnji seji »Zveze jugoslov. čeb. društev« je nekdo pripovedoval, da so slovenski čebelarji na vseslovenski čebelarški razstavi v Pragi zahtevali zase svoj razstavni prostor, oziroma paviljon. To pripovedovanje je gotovo imelo poseben namen. Resnici na ljubo izjavljam, da so informacije tistega, ki je to na seji govoril — s kljuke snete. Slovenci nismo nikdar zahtevali posebne razstavne prostora, ker smo imeli tako malo razstavnih predmetov, da jih je podpisani vzel sabo osebno, spravljene v velikem ročnem kovčku. Čemu naj bi nam bil potem posebni paviljon?

Resnica pa je, da je razstavni odbor prvotno odkazal Jugoslaviji neprimerno in premajhno mesto, prav na koncu dvorane, v neposredni bližini trgovcev s čebelarstvom potrebnimi. Nismo godrnjali hrvatski in slovenski čebelarji (srbski tovariši so prišli šele za nami), marveč se z vneto lotili okrasitve prostora, pa smo med delom spoznali, da je mnogo premajhen, zlasti, ker smo računali, da bodo beograjski čebelarji, ki jih je bilo prijavljenih okoli 70, poslali na razstavo še več blaga, nego so ga poslali zagrebški in ljubljanski.

Prosili smo razstavni odbor, naj nam odkaže večje in boljše mesto, kar se je tudi takoj zgodilo. Češki tovariši so nam dali na razpolago krasen prostor na najvidnejšem mestu in že uro nato je visel nad razstavnimi mizami velik napis »Jugoslavija«.

Da nismo Slovenci (= podpisani!) zahtevali svojega paviljona, lahko potrdijo praški čebelarji in tudi g. Oton Mayer iz Zagreba, ki je bil pri pogajanjih za prostor navzočen.

Samo to je resnica, vse druge govorice pa plod bujne fantazije.

Pričakujem, da bo predsedstvo »Zveze« na prvi seji to pojasnilo prečitalo in s tem popravilo krivico, ki se nam je delala — izza grma.

A. Bukovec.

Knjige, ki jih ima Čebelarstvo v zalogi.

Vrednost in poraba medu, spisal profesor Josip Verbič. Cena Din 1'25. Vse kar je treba vedeti o medu, je zbrano v tej lični knjižici. Priporočamo jo toplo čebelarjem in nečebelarjem, posebno pa gospodinjam in materam.

Anton Janša, slovenski čebelar, spisal abs. filozof Stane Mihelič. Cena za člane Din 20'—, za nečlane Din 25'—. Knjiga obsega zgodovino čebelarstva, življenje in delo Antona Janše. Janševo delo mora poznati vsak čebelar. Kupujte čebelarji zato to knjigo, da boste znali ceniti veliko delo našega rojaka.

Naš panj, spisal Anton Žnideršič. Cena Din 40'—. Zelo poučna knjiga za vse, ki čebelarijo v A. Ž. panjih. Brez te knjige je pravo delovanje z A. Ž. sploh nemogoče. Zato jo zelo toplo priporočamo.

Naša košnica, spisal Anton Žnideršič. Cena Din 25'—. Ista knjiga kot »Naš panj« le, da je pisana v srbohrvatskem jeziku.

Bienenzuchtsbetrieb, I. del, spisal Br. Rothschild, posestnik nekdanjega čebelarskega podjetja Podsmreka pri Višnji gori. Cena Din 5'—. Obsega 443 strani z jako važnimi sestavki. Je sicer nemška knjiga, a opisuje našo kranjsko čebelo in naše razmere.

Bienenzuchtsbetrieb — istega avtorja II. del. Obsega 110 strani, je važna posebno zaradi opisa medonosnega rastlinstva. Cena Din 4'—.

Die Volks- (und Mobilzucht der Krainer Biene, spisal Br. Rothschild. Cena Din 2'—. Obsega 68 strani in je neobhodno potrebna za vse, ki se bavijo s kranjčiči.

Die erprobte Honig-Köchin, spisala Antonija Ravenegg. Cena Din 2'—. Vsebuje razne recepte za medeno pecivo.

Razne slike Janše in njega rojstnega kraja in hiše. Slike naj bi bile okras vsake čebelarske hiše. Cena po Din 2'—.

Kje boste kupovali čebelarske potrebščine

?

Kolodvor

Masarykova cesta

Tukaj!

Miklošičeva cesta

Kolodvorska ulica

Pražakova ulica

Okrožni
urad

Sodišče

**Pomnite čebelarji, da je Društvena čebelarna v Ljubljani,
Pražakova ul. 13, last nas vseh!**

Podpirajmo zato lastno podjetje!